

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Dobrowolska (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Magdalena Meroń-Pomarańska SR (del.) Renata Mleczeko
Protokolant:	Agnieszka Zapalska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z wniosku J. C.

przy uczestnictwie J. K. (1), J. K. (1) i Gminy J.

o rozgraniczenie

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestników J. K. (1) i J. K. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie

z dnia 7 września 2012 r., sygnatura akt I Ns 2422/11/K

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 ten sposób, iż w miejsce słów: „zgodnie z przebiegiem granicy wg mapy ewidencji gruntów, oznaczonej kolorem zielonym na zarysie podstawowym, sporządzonym przez geodetę uprawnionego J. H. w dniu 8 stycznia 2010 r. L. ks. Rob. (...), stanowiącym integralną część postanowienia” wpisać słowa:

„ w ten sposób, że:

- granica pomiędzy działką nr (...), a działką nr (...) biegnie od punktu (...)przez punkty (...) do punktu (...),
- granica pomiędzy działką nr (...), a działką nr (...) biegnie od punktu (...)przez punkty (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)do punktu(...),
- granica pomiędzy działką nr (...), a działką nr (...) biegnie od punktu (...) do punktu (...),
- granica pomiędzy działką nr (...), a działką nr (...) biegnie od punktu (...)do punktu (...).

- granica pomiędzy działką nr (...), a działką nr (...) biegnie od punktu (...)do punktu (...)– zgodnie z mapą uzupełniającą rozgraniczenia sporządzoną w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego J. H. w dniu 31.10.2013 r. L.ks. rob. (...), przyjętą do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starostwa Powiatowego w K. w dniu 25 listopada 2013 r. za numerem (...);”;

II. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie od wnioskodawcy i Gminy J. kwoty po 531,50 zł (pięćset trzydzieści jeden złotych pięćdziesiąt groszy) oraz od uczestników J. K. (1) i J. K. (1) solidarnie kwotę 531, 50 zł (pięćset trzydzieści jeden złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków na koszt opinii biegłego;

III. stwierdzić, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą pozostałe koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie postanowieniem z dnia 7 września 2012 r. rozpoznając sprawę z wniosku J. C. przy uczestnictwie J. K. (1), J. K. (1) i Gminy J. - Wójta Gminy J. rozgraniczył nieruchomości, położoną w P., utworzoną z działek nr (...):

- z nieruchomością utworzoną z działek nr (...), dla których prowadzona jest księga wieczysta (...)

- z nieruchomością, utworzoną z działki nr (...)

- i z nieruchomością, utworzona z działki nr (...)

zgodnie z przebiegiem granicy wg mapy ewidencji gruntów, oznaczonej kolorem zielonym na zarysie podstawowym, sporządzonym przez geodetę uprawnionego J. H. w dniu 8 stycznia 2010 r. L. ks. R.. (...), stanowiącym integralną część postanowienia.

Nakazał ściągnąć - na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie tytułem nie uiszczonych wydatków sądowych:

- od J. C. - 1303,56 zł

- od J. K. (1) i J. K. (1) solidarnie kwotę 1747,05 złotych

- od Gminy J. -1303,56 zł;

Stwierdził, że wnioskodawczym i uczestnicy w pozostałym zakresie ponoszą koszty postępowania, związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd ustalił, że

Nieruchomość składająca się z działek ewidencyjnych o numerach (...) położona w P.. gmina J. - P. stanowi własność J. C. na podstawie aktu własności ziemi nr (...). wydanego w O. w dniu 3 maja 1973 r. oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie /.. dnia (...) grudnia 2011 r. 1 Ns 2112/1 l/K stwierdzającego nabycie przez J. C. całości spadku po W. C.. zmarłego w toku niniejszego postępowania. Sąsiadujące z nieruchomością wnioskodawczym od strony wschodniej działki o nr (...). objęte księgą wieczystą nr (...) stanowią współwłasność na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej uczestników J. K. (1) i J. K. (1). Działki o numerach (...) graniczące z nieruchomością od strony północnej i zachodniej mają nieuregulowany stan prawny, pozostają we władaniu Gminy J. P. i są wykorzystywane jako drogi.

Zgodnie z ewidencją gruntów granica pomiędzy nieruchomością składającą się z działek nr (...) a nieruchomością składającą się z. działek nr (...) biegnie od punktu nr (...)przez punkt (...)do punktu nr (...) (zaznaczenie linią koloru zielonego na planie rozgraniczenia biegłego J. H.). Pomiedzy nieruchomością wnioskodawcy a działką nr (...) granica

przebiega od punktu (...)do punktu (...). natomiast granica między działkami nr (...) a działką (...) od punktu (...)do punktu (...).

Działki objęte wnioskiem o rozgraniczenie stanowiły w przeszłości jedną nieruchomość, która uległa podziałowi. Nastąpił on przed nabyciem nieruchomości przez uczestników J. K. (1) i J. K. (1) w roku 1973, a wytyczone wówczas granice zostały zaznaczone na gruncie przez poprzedniego właściciela działek (...) metalowymi słupkami. Ogrodzenie oddzielające wydzielone działki wykonał W. C.. częściowo odtwarzając ogrodzenie istniejące wcześniej, na podstawie projektu zatwierdzonego decyzją Naczelnika Gminy J. P. nr (...) z dnia 19 kwietnia 1982 r. Ogrodzenie w stosunku do granicy z działką (...) zostało cofnięte, w celu umożliwienia jego konserwacji i spływu wody z działki uczestników na skutek różnicy poziomów gruntu. Przebiega ono obecnie od granicy z działką (...), następnie wzdłuż pozostałości drewnianych starych zabudowań i kończy się na ścianie części starego domu. aktualnie służącego za budynek gospodarczy. Wejście do tego budynku znajdowało się od stron) nieruchomości wnioskodawcy. W czasie gdy uczestnicy K. nabyli działki nr (...) w starym domu mieszkała pani D. -krewna wnioskodawcy. Po opuszczeniu przez nią budynku przez jakiś czas stał pusty, a po jej śmierci - około 2000 roku - został rozebrany w części, pozostającej na nieruchomości uczestników. Rozbiórkę dokonał W. C. wchodząc na działkę uczestników bez uzgodnienia tego z nimi. W miejscu zburzonego budynku uczestnicy postawili wiatę.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził, że Przebieg granic według stanu z ewidencji gruntów, wynikający z dokumentu urzędowego, w pierwszej kolejności domniemywać jako przebieg zgodny ze stanem prawnym (art. 244 k.p.c. art. 252 k.p.c).

Wnioskodawca i uczestnicy J. i J. K. (1) wywodzili swoje tytuły własności od aktów własności ziemi. Własność i jej zakres wywodzili zatem od stanu posiadania na datę 4 listopada 1971 r., zgodnie z ustawą z dnia 26 października 19" 1 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250 z późn. zm.). Ponieważ przesłanką nabycia własności na podstawie powołanego wyżej aktu prawnego było samoistne posiadanie, to jego zakres decydował ni. in. o tym. w jakich granicach doszło do uwłaszczenia. Ustalony powyżej stan faktyczny nie pozwala na ocenę, że zakres tego posiadania w dniu 4 listopada 1971 r. był inny, aniżeli w latach 50-tych XX wieku, w których sporządzane były szkice ze stanu władania, będące podstawą do sporządzenia mapy ewidencyjnej. W szczególności brak jest podstaw do przyjęcia, że podmurówka czy słupki, ustawione przez J. D. wyznaczały stan władania działek nr (...) w tej dacie. Po pierwsze żaden dowód w sprawie nie potwierdza, że jakiegokolwiek urządzenia czy znaki, wyznaczające granicę już wtedy pomiędzy działkami stron były usytuowane (postępowanie dowodowe zmierzało bowiem bardziej do wykazania stanu władania uczestników J. i J. K. (1), a nie ich poprzednika prawnego), po drugie -brak jest precyzyjnych danych eo do stanu władania nieruchomości przed nabyciem nieruchomości przez uczestników. Zebrany materiał dowodowy wskazuje raczej, że przed zbyciem nieruchomości przez J. D. na rzecz uczestników podział nieruchomości na gruncie nie istniał. W przyszłym pasie granicznym stał zamieszkały dom. a budynki gospodarcze, przynależne do niego znajdowały się po obu stronach nieruchomości. Na przyszłej nieruchomości uczestników rozpoczęta była budowa domu. ale stan zagospodarowania nie wskazywał, aby doszło do podziału siedliska.

Brak jest również dowodów na istnienie ogrodzenia od strony działek nr (...). które usytuowane miałyby być w roku l^c)71 w innym miejscu, aniżeli w czasach, kiedy tworzona była mapa ewidencyjna. Brak jest również dowodów, że ogrodzenie takie znajdowało się w 1971 r. w tym samym miejscu, co usytuowane obecnie. D tego ostatniego aspektu sprawy sąd powróci w dalszych rozważaniach.

Uczestnicy J. i J. K. (1) nie tylko zarzucili, że przebieg granic na mapie ewidencyjnej nie jest zgodny ze stanem władania na datę 4 listopada 1971 r. (czego -jak podniesiono wyżej - nie udało im się wykazać), ale również podnieśli zarzut zasiedzenia. Dla oceny przesłanek tego ostatniego w pierwszej kolejności trzeba odnieść się do charakteru i znaczenia istniejącego - przynajmniej od 1973 r. ogrodzenia. Poza sporem właściwie w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, że w dacie nabycia przez uczestników działek nr (...) w obrębie granicy z nieruchomością wnioskodawcy istniała podmurówka z metalowymi słupkami, wykonana przez W. C.. Wcześniej granicę pomiędzy działkami miały wyznaczać metalowe słupki, wbite przez J. D.. z tym. że nie jest do końca jasne, czy podmurówka została wylana w miejscu tych słupków, czy w innym miejscu. Podmurówka ta nie stanowiła ogrodzenia w znaczeniu

plotu, parkanu, czy muru. z pewnością nie miała charakteru osłonowego. Położenie podmurówki nie pokrywa się z granicą ewidencyjną, jak również ze stanem posiadania. Brak jest również podstaw do przyjęcia, że została zawarta nieformalna umowa zniesienia współwłasności pomiędzy W. C. a J. D.. na podstawie której ustalili oni przebieg granicy w miejscu, gdzie później wzniesiono podmurówkę. Nie potwierdzają tego w szczególności zeznania świadka J. D., który zeznał m. in.: „szwagier od strony działki nr (...) cofnął nieznacznie ogrodzenie w stosunku do granicy, żeby możliwa była konserwacja " (k. 275). z czego wniosek nasuwa się taki, że ogrodzenie nie powstało w granicy (również tej akceptowanej przez byłych współwłaścicieli). Nie można zatem wykluczyć, że podmurówka, jako początek przyszłego ogrodzenia została wylana tam, gdzie było wygodniej (w miejscu wyznaczonej różnicą poziomów gruntu obu nieruchomości) bez nadawania mu prawnego znaczenia. Aby ustalić - za twierdzeniami uczestników J. i J. K. (1), że granica prawna biegnie środkiem urządzanego ogrodzenia, a zatem niezgodnie z przebiegiem granicy na mapy ewidencyjnej, należałoby wykazać, że:

- obecnie istniejące ogrodzenie istniało w dniu 4 listopada 1971 r. i stanowiło granicę władania nieruchomościami, obecnie oznaczonych - z jednej strony nr (...). (...). a z drugiej strony - nr (...) i (...) przez ich samoistnych posiadaczy lub

- że doszło do zasiedzenia pasa gruntu pomiędzy linią wyznaczającą środek ogrodzenia, a zgodną z przebiegiem na mapie ewidencyjnej, a zatem samoistnego posiadania przez uczestników z tego pasa w okresie przynajmniej 30 lat wstecz, licząc od dnia 25 sierpnia 2008 r. (wszczęcia postępowania rozgraniczeniowego przez W. C.).

Ciężar wykazania powyższego spoczywał na uczestnikach zgodnie z treścią art. 6 k.c. J. K. (2) i J. K. (1) temu ciężarowi nie sprostali, dlatego też sąd ustalił, że przebieg granicy pomiędzy działkami nr (...). (...) oraz 56/1 i 57/1 przedstawiony na mapie ewidencyjnej jest zgodny z prawem.

Wnioskodawca złożył dokumentację, dotyczącą budowy ogrodzenia na okoliczność, że powstało ono w 1982 r. Został do niej załączony plan realizacyjny (k. 166). w którym naniesione są jedynie projektowane ogrodzenia. Autor planu nie wskazał żadnych istniejących ogrodzeń. Na podstawie tej dokumentacji można zatem jedynie ustalić, że przed 19 kwietnia 1982 r. spornego ogrodzenia nie było. natomiast nie wiadomo kiedy ono powstało. Ma to znaczenie dla oceny, czy doszło do zasiedzenia części działek nr (...). Co istotne - postępowanie rozgraniczeniowe nie przerwało w tej części biegu zasiedzenia, ponieważ posiadacz, a nie właściciel wystąpił z wnioskiem (odwrotnie niż w przypadku spornego zasiedzenia części działek nr (...). gdzie właściciel - wnioskodawca wystąpił przeciwko posiadaczom - uczestnikom K., przerywając bieg zasiedzenia). Zatem - w trakcie trwania niniejszego postępowania bieg zasiedzenia w zakresie posiadanych części działek nr (...) biegnie. Gdyby wnioskodawczyni wykazała, że ogrodzenie na granicy działek nr (...) powstało przed dniem zamknięciem rozprawy, to sąd miałby podstawy stwierdzić, że doszło do zasiedzenia zagrodzonych części działek, do których prawa zgłasza Gmina J.. Okoliczność istniejącego ogrodzenia przy ogólnodostępnej i uczęszczanej drodze, na pewno mogła być spostrzeżona i zapamiętana przez osoby, które z niej korzystały. Ciężar dowodu na okoliczność przesłanek zasiedzenia działek nr (...) przez W. C. lub jego następców prawnych spoczywał na wnioskodawcach. Ponieważ postępowanie dowodowe nie dało podstaw do ustaleń zgodnie z ich twierdzeniami sąd konsekwentnie uznał, że nie zostało obalone domniemanie zgodności granicy ewidencyjnej z prawem i orzekł jak w sentencji na podstawie art. 153 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z treścią art. 520 §1 k.p.c.

W apelacji od tego orzeczenia wnioskodawczyni J. S. wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt.1 i dokonanie rozgraniczenia nieruchomości położonej w P. w Gminie J.-P. w skład której wchodzi działki: oznaczone numerem (...) i numerem (...) objętej księgą wieczystą Kw Nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie VIII Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w S. względem działki oznaczonej numerem (...), pozostających we władaniu Gminy P. - J., w ten sposób, że granicą prawną pomiędzy wymienionymi nieruchomościami jest granica oznaczona kolorem czerwonym przebiegająca w linii pomiędzy punktami (...) i (...) oraz pomiędzy punktami (...) i (...) na Zarysie podstawowym sporządzonym przez biegłego sądowego J. H. L.ks. (...) z dnia 8 stycznia 2010 r. L.ks.rob.(...) do sygn. akt I Ns 1253/09/K.

Domagała się również zasądzenia od uczestnika Gminy J.-P. kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, a w razie nieuwzględnienia wymienionych wyżej żądań wniosła o uchylenie zaskarżonego w części postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

Zarzuciła naruszenie prawa materialnego:

- art. 153 k.c. poprzez niewłaściwą wykładnię i zastosowanie, poprzez rozgraniczenie nieruchomości niezgodnie z kryteriami wynikającymi z tego przepisu, a mianowicie nie według stanu prawnego

2. naruszenie prawa procesowego, w szczególności:

- art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. - przez dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej oceny wiarygodności i mocy zgromadzonych dowodów bez wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, w szczególności przez pominięcie dowodów zawnioskowanych przez wnioskodawcę lub nie obdarzenie wiarą dowodów wskazanych przez wnioskodawcę W. C. (w tym zeznań świadków: w tym J. S., S. R.) oraz przedłożonej do akt sprawy dokumentacji dot. Projektu budowy ogrodzenia z października 1981 roku,

- zarzut faktyczny - polegający na niezgodności ustaleń faktycznych Sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności poprzez uznanie, że wnioskodawczyni nie wykazała, że jej poprzednicy prawni posiadali samoistnie przez co najmniej 30 lat przygraniczny pas gruntu przebiegający do linii pomiędzy punktami (...) i (...) oraz pomiędzy punktami (...) i 9 widniejący na Zarysie podstawowym sporządzonym przez biegłego sądowego J. H. L.ks. (...) z dnia 8 stycznia 2010 r. L..rob.(...) do sygn. akt I Ns 1253/09/K,

Wniosła również o przeprowadzenie nowych dowodów :

- z pisma Urzędu Gminy J. - P. z dnia 10 grudnia 1981 r. znak: (...) skierowanego do Biura (...) i Nadzoru Budowlanego w K.; na okoliczność jego treści, w tym w szczególności wykazania, że już w grudniu 1981 r. było wykonane przez W. i J. C. nowe ogrodzenie,

- z postanowienia Biura (...) i Nadzoru Budowlanego w K. z dnia 22 grudnia 1981 r. znak: BPP/N- (...) - na okoliczność jego treści, w tym w szczególności wykazania, że już przed dniem 9 listopada 1981 r. wybudowane było przez W. i J. C. nowe ogrodzenie a istniejące do chwili obecnej.

W apelacji uczestnik J. K. (2) zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, art. 153 kc i 152 kc poprzez błędną wykładnię tj. :

- rozgraniczenie nieruchomości uczestników K. (działki (...)) z nieruchomością wnioskodawcy C. (działki (...))
- wg granicy ewidencyjnej, jako korzystającej z domniemania „zgodności z prawem”, którego strony nie zdołały obalić - bez jakichkolwiek, samodzielnych ustaleń Sądu, co do faktycznego przebiegu granicy prawnej pomiędzy nieruchomościami, z uwzględnieniem stanu prawnego wynikającego zarówno z tytułów własności stron, jak i z zasiedzenia przygranicznych pasów gruntu, a także bez wyraźnego wskazania , wg którego kryterium żart. 153 kc Sąd dokonał rozgraniczenia - co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy.

- rozgraniczenie nieruchomości własności wnioskodawcy z działkami (...), mimo braku uregulowania stanu własności tychże działek, pozostających jedynie we władaniu Gminy J.;

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść orzeczenie, tj. art. 242 w zw. z 252 kpc, art. 510 kpc w zw. z art. 379 ust5 kpc i w zw. z art. 152 i 153 kc , art. 227 kpc, w zw. z art. 232 kpc i 285 kpc i 316 kpc , art.233 i 234kpc w zw. a art. 154kc , art. 328§2 kpc , art. 235 kpc -poprzez :

- bezpodstawne przyjęcie , że zasada prawdziwości dokumentu urzędowego z art. 244 kpc -obejmuje granicę działek z zasobów ewidencji gruntowej - jako granicę prawną nieruchomości, w postępowaniu o rozgraniczenie , z którą

strony mogą jedynie polemizować poprzez prowadzenie dowodu w trybie art.252 kpc , na okoliczność zaprzeczenie prawdziwości dokumentu,

- przeprowadzenie postępowania sądowego o rozgraniczenie i dokonanie rozgraniczenia , bez udziału właściciela rozgraniczanej nieruchomości (...) i (...) - co może prowadzić do nieważności postępowania,

- zebranie niepełnego materiału dowodowego, poprzez zaniechanie zlecenia wykonania pełnej opinii biegłego geodety, tj, posiadającej zarówno część graficzną w postaci operatu rozgraniczeniowego, jak i część opisową zawierającą szczegółową , krytyczną analizę materiałów, na podstawie których sporządzono projekt rozgraniczenia, w szczególności ze wskazaniem odnośnych w sprawie operatów pomiarowych , zaniechanie zlecenia dodatkowych czynności biegłemu geodecie , w celu uzyskania istotnych danych geodezyjnych, po uzyskaniu informacji w toku zeznań świadka J. D., poprzedniego właściciela, że przy uwłaszczeniu , podziale pierwotnej działki i wytyczeniu granicy działek stron- były wykonywane czynności geodezyjne przez geodetę o nazwisku P. P. a także, poprzez zaniechanie przesłuchania w sprawie w charakterze strony, uczestnika -J. K. (1), mimo niewyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,

- dowolną , wadliwą ocenę zebranego w sprawie materiału , w szczególności zeznań świadków i stron a także opinii biegłego geodety, bez wszechstronnego rozważenia całego materiału, przy pominięciu części materiału , a także bez uwzględnienia domniemania prawnego z art. 154kc, dotyczącego urządzenia granicznego między działkami ucz. K. a wnioskodawcy-jakim bez wątpienia był płot z metalowych słupków na podmurówce istniejący od początku lat 70tych - co doprowadziło do dowolnych ustaleń, sprzecznych z rzeczywistą treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji do wadliwego rozstrzygnięcia,

- sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, w sposób sprzeczny z treścią art. 328§2kpc -poprzez :

a) niewskazanie podstawy faktycznej orzeczenia , co do istoty sprawy,

b) sprzeczność wewnętrzną uzasadnienia dotyczącą ustaleń, codo zakresu samoistnego posiadania nieruchomości stron na dzień 4 listopada 1971r, polegającą na równoczesnym przyjęciu, że zakres ten był taki sam , jak w latach 50-tych XX wieku, kiedy sporządzono szkic stanu władania będący podstawą mapy ewidencyjnej - przy jednoczesnym przyjęciu , że nieruchomości stron stanowiły jedną całość, która uległa podziałowi dopiero przed nabyciem nieruchomości przez ucz. K. w 1973r, jak również, że „brak jest precyzyjnych danych, co do stanu władania nieruchomości przez nabyciem przez uczestników, a zebrany materiał wskazuje raczej na to, że przed zbyciem nieruchomości przez J. D. podział nieruchomości na gruncie nie istniał".(k 2 i 3 uzas.)

c) sprzeczność wewnętrzną uzasadnienia dotyczącą ustaleń budowy ogrodzenia pomiędzy działkami wnioskodawcy i ucz. K. - polegającą na jednoczesnym ustaleniu (k2 uzas), że ogrodzenie to wykonał W. C. na podstawie pozwolenia z 1982 - przy jednoczesnym uznaniu (k 4 uzas.) za bezsporne, iż w chwili nabycia nieruchomości przez ucz. K. istniała pomiędzy działkami podmurówka z metalowymi słupkami.

c) sprzeczność wewnętrzną uzasadnienia w zakresie oceny dowodów-albowiem Sąd z jednej strony nie odmówił żadnemu dowodowi wiarygodności (mimo ich realnej sprzeczności) ,a ponadto, ostatecznie nie oparł ustaleń na zeznaniach stron i świadków-co dowodzi, iż musiał uznać je za niewiarygodne .

d) niewyjaśnienie , ani nawet nie wskazanie w sposób wyraźny, podstawy prawnej orzeczenia -czyli przyjętego kryterium dokonanego rozgraniczenia

- naruszenie zasady bezpośredniości - poprzez prowadzenie rozprawy w przedmiotowym postępowaniu z udziałem pięciorga sędziów referentów - co w oczywisty sposób naruszyło zasadę prowadzenia dowodów w sprawie przed sądem meriti, skoro istotne dowody w sprawie -jak np. naoczna sądowa , wysłuchanie biegłego , przesłuchanie świadków - były przeprowadzane przed Sądem w innym składzie niż Sąd wydający orzeczenie w sprawie

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, poprzez bezzasadne uznanie, że : ogrodzenie rozdzielające nieruchomości wnioskodawcy i ucz.K. - nie stanowiło urządzenia granicznego oddającego, przebieg granicy prawnej wynikającej z granicy ustalonej przy podziale pierwotnej nieruchomości dla potrzeb uwłaszczenia w 1971r , bądź co najmniej wyznaczającego zakres samoistnego posiadania obu nieruchomości przez jej właścicieli, co najmniej przez okres kolejnych 30 lat.

Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia, w punkcie I - poprzez rozgraniczenie nieruchomości wnioskodawcy i uczestników K., zgodnie z granicą wyznaczoną przez biegłego geodetę inż. H. , oznaczoną kolorem niebieskim wzdłuż punktów (...). - stanowiącej granicę prawną nieruchomości .

W punkcie II i III - poprzez stosowne rozliczenie między stronami kosztów postępowania z tytułu wydatków sądowych oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od wnioskodawcy na rzecz uczestnika K..

Na wypadek nieuwzględnienia tego wniosku wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowego w innym składzie.

W apelacji uczestniczka J. K. (1) wniosła o zmianę tego orzeczenia i rozgraniczenie nieruchomości wnioskodawcy i uczestników K., zgodnie z granicą wyznaczoną przez biegłego geodetę inż. H. , oznaczoną kolorem niebieskim wzdłuż punktów (...). -stanowiącej granicę prawną nieruchomości , albo o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnicy wnioskodawczyni i uczestniczki J. S. oraz pełnomocnik uczestnika J. K. (1) i uczestniczka J. K. (1) zgodnie wnieśli o dokonanie rozgraniczenia od punktu (...)poprzez punkty (...) przy uwzględnieniu, że granica ma biec licu ogrodzenia od strony uczestników i po zewnętrznej ścianie drewnianych budynków, a także według granicy wyznaczonej linia koloru czerwonego między działkami wnioskodawczyni a działkami będącymi we władaniu Gminy.

Biegły zgodnie ze zleceniem sporządził opinię, której nie zakwestionował żaden z uczestników.

W tej sytuacji, mając na względzie brak sporu między wnioskodawczynią i jej następcą prawnym z jednej strony, a uczestnikami J. i J. K. (2) z drugiej co do przebiegu granicy między ich działkami, jak również brak sprzeciwu Gminy wobec przedstawionego w apelacji żądania wnioskodawczyni i jej następcy prawnego co do przebiegu granicy w części dotyczącej działek będących we władaniu Gminy, Sąd Okręgowy dokonał rozgraniczenia we wskazany wyżej sposób. Sąd miał na uwadze, że spór koncentrował się między wnioskodawczynią a uczestnikami K.. Gmina J. nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na to, że przebieg granicy między działkami będącymi w jej władaniu a należącymi do córki wnioskodawczyni przebiega inaczej, niż to wynika z ich twierdzeń i zeznań, jak również zeznań św. S. R., który budował ogrodzenie i świadków potwierdzających ten fakt. W ocenie Sądu Okręgowego również w świetle załączonych do apelacji dokumentów dotyczących budowy ogrodzenia nie ulega wątpliwości, że zarzut zasiedzenia przygranicznych pasów ziemi jest słuszny – art. 172 § 1 i 2 k.p.c.

Dlatego też uwzględniając złożone apelacje na podstawie art. 396 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zaś wydatki w toku postępowania odwoławczego rozdzielono po 1/3 części na podstawie art. 83 ust. 1 i 2 w zw. z art. 113 u.k.s.